

Cuvânt înainte

În silvicultura teoretică și practică din România, Marin Drăcea - considerat părintele modern al acesteia - a avut numeroase și importante contribuții. Practic, nu au existat domenii în care marele profesor să nu-și fi spus cuvântul, auto-rizat de recunoscuta sa competență. Susținerea tezei de doctorat, care a avut lor în anul 1923, a reprezentat sfârșitul unei perioade de intense cercetări, desfășurate în condițiile dificile, provocate de izbucnirea primei conflagrații mondiale. Citind această lucrare, chiar și la 80 de ani de la apariția ei în limba germană, cititorul va rămâne surprins de actualitatea ideilor relevate, datorate clarviziunii și expertizei științifice a autorului.

Lucrarea poartă titlul “Contribuțiuni la cunoașterea salcâmului în România - cu privire specială asupra culturii sale pe solurile nisipoase din Oltenia” [Beitrag zur Kenntnis der Robinie in Rumaenien unter besonder Berücksichtigung ihrer Kultur auf Sandböden in der Oltenia]. După cum menționează autorul, data finalizării acesteia este 26 Mai 1922. Teza o fost susținută la Fa-cultatea de Științe Economice din cadrul Universității de Stat Ludwig-Maximilian din München, conducător științific fiind renumitul profesor doctor consilier de stat V. Schupfer. Acesta a fost și referentul cărții publicate, în limba germană, la Editura Tipografia Stereotipia și Legătoria de Cărți “Lucia”, din Calea Plevnei 158, București în anul 1928 (după cum este trecut pe coperta exterioară sau 1926, conform copertii interne).

Pentru specialiștii cunoscători ai limbii lui Goethe sau - de ce nu? - ai limbii lui Cotta, Hartig, lucrarea a constiuit un punct de referință pentru silvicultura românească, în general și pentru silvicultura ameliorativă a terenurilor nisipoase, în special. Conținutul acesteia arată că, pentru stoparea fenomenului nisipurilor mobile din sudul Olteniei, salcâmul reprezintă cea mai potrivită specie sub raport stațional, ecologic și economic. Din păcate, prea puțini dintre contemporanii noștri au [1]înțeles studiile marelui savant, astfel încât în prezent, după aproape 80 de ani și după ce o mare parte din păduri au fost înlăturate, salcâmul este redescoperit. Îl descoperă locuitorii și autoritățile satelor și, uneori, îl redescoperă chiar și specialiștii. De ce a trebuit să se producă acest dezastru ecologic, când noi românii dispuneam de un studiu atât de documentat încă de acum opt decenii, este greu de spus ...

Cartea începe printr-o expunere detaliată a răspândirii și culturii salcâmului în Europa, iar pentru România se lansează ideea că această specie a fost adusă de turci și nu pe drumul cunoscut al vestului, adică prin Franța / Germania / Ungaria. Partea a doua prezintă cercetări și informații privind caracteristicile

arborilor de salcâm, unele proprietăți ale lemnului, precum și aspecte referitoare la creșterea lor. Ceea de-a treia parte, care ocupă cel mai întins spațiu, aduce în fața cititorului informații asupra structurii crângurilor de salcâm și a productivității acestora, ceea ce a făcut posibilă întocmirea unei amănunțite tabele de producție și o comparație privind productivitatea arboretelor de salcâm din diferitele regiuni ale Europei. Teza se încheie cu o serie de considerații privind rentabilitatea culturilor de salcâm de pe solurile nisipoase din Oltenia, care demonstrează superioritatea culturilor de salcâm, comparativ cu alte tipuri de culturi agricole.

Lucrarea de doctorat a profesorului Marin Drăcea a fost răsplătită cu distincția “magna cum laude” de senatul universității bavareze și reprezintă și astăzi, când sesizăm o goană după diplome de doctorat - unele bazate pe lucrări sărace în conținut - un model de cercetare bine gândit, bine condus și ca urmare, cu deosebite rezultate experimentale și practice.

Mai trebuie spus că intenția traducerii lucrării din limba germană în limba română are o istorie a ei: o primă încercare a fost făcută de regretatul dr. ing. Nicolae Geambașu care, acum 15 ani, în calitate de director al I.C.A.S., a lansat ideea necesității traducerii acesteia în limba maternă a autorului. Reluarea activității Editurii Silvice, respectiv ideea inițierii unei Seriei a III-a - “Lucrări de doctorat”, a readus în actualitate traducerea și publicarea tezei de doctorat elaborate de primul director al I.C.A.S., prof. Marin Drăcea. Nici un alt autor, și nici o altă lucrare nu ar fi putut deschide mai bine această serie, aceasta fiind și ideea care a stat la baza traducerii lucrării, un extrem de mic prinos de recunoștință pe care editura îl aduce marelui înaintaș.

În linii mari, atât cât a fost posibil, traducerea din limba germană în limba română a păstrat stilul frazei, cu prioritate asupra păstrării autenticității și acurateței informației științifice. Au fost respectate împărțirea și structura lucrării originale, după cum au fost menținute și structura tabelelor și a figurilor care, pentru o citire mai ușoară, au fost introduse în text. Modificări esențiale nu au fost operate prin traducerea și redactarea lucrării.

Dorim să aducem mulțumiri celor care au contribuit esențial la apariția acestei versiuni în limba română: Marian Râșca de la Universitatea “Ștefan cel Mare” Suceava, pentru prima versiune a traducerii, Marius Teodosiu și Elena Avădăniș pentru redactarea prezentei versiuni în limba română, Ionel Ichim pentru redesenarea figurilor, de la Stațiunea ICAS Câmpulung Moldovenesc.

Sperăm ca această valoroasă lucrare să fie de bun augur pentru deschiderea Seriei a III-a - ”Lucrări de doctorat” a Editurii Silvice și, totodată, o revenire la normalitate în ceea ce privește publicarea tezelor de doctorat din silvicultura românească.

Câmpulung Moldovenesc,
1 octombrie 2008

Prof. dr. Radu Cenușă